

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.653/2023/4/II.

A felperesek:

I.rendű felperes neve I. rendű

I. rendű felperes címe

II. rendű felperes neve II. rendű

II. rendű felperes székhelye

A felperesek képviselője:

Gyepes és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyepes Krisztina ügyvéd)

ügyvéd címe.

Az alperes:

alperes neve

alperes székhelye

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

ügyvéd címe1

A per tárgya: védjegybitorlás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.P.22.034/2022/17.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek fejenként 300.000 (háromszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az I. rendű felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a "C..." megjelölést az általa forgalmazott állateledeleken feltünteti, 2012. június 14-e óta folyamatosan bitorolja az I. rendű felperes lajstromszám1 lajstromszámú "C..." szóvédjegyét.

[2] A védjegybitorlás megállapításán túl kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és tiltsa el őt a további jogsértéstől. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest adatszolgáltatásra a bitorlással érintett áruk forgalmazásába bevont nagy- és kiskereskedők nevééről, címéről, az általuk az alperestől megrendelt, bitorlással érintett áruk mennyiségéről és az azokért kapott ellenértékről.

[3] A védjegybitorlás tekintetében keresetének jogi alapjaként hivatkozott a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b)

pontjára, 12. § (3) bekezdés b) pontjára, 27. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés a), b) és c) pontjaira.

[4] Védjegybitorlás iránti keresetét arra alapította, hogy az alperes bizonyítottan forgalmaz "C..." elnevezéssel állateledel termékeket (e szóelem alkotja saját védjegyét), ennek tényét különböző nemperes eljárások során tett nyilatkozataiban az alperes maga sem vitatta. A jogsértés kezdő időpontját a védjegye elsőbbségi napjában jelölte meg.

[5] A II. rendű felperes kérte a bíróságot, állapítsa meg, az alperes azzal, hogy a "C..." és "F..." megjelöléssel ellátott állateledel termékeket értékesít, 2012. június 14. napjától folyamatosan jellegbitorlást követ el a II. rendű felperessel szemben. Hangsúlyozta, hogy saját termékeinek jellegzetessége a termék elnevezéseként szolgáló megjelölésben, a "C...", illetve a "F..." megnevezésekben áll, terméke megjelenésének egyéb jellemzői az idők során változtak. Az alperes pedig azzal, hogy ezzel megegyező megjelöléssel forgalmaz ugyancsak állateledelnek minősülő termékeket, jellegbitorlást követ el.

[6] Keresetének jogi alapjaként hivatkozott a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII.tv. (Tptv.) 6. §-ra és 86. § (2) bekezdés a) pontjára.

[7] Annak alátámasztására, hogy az alperes valóban forgalmazott "F..." és "C..." elnevezésű állateledel termékeket, az cég1 honlapját, termékspecifikációt – igazolva, hogy a fájl létrehozására 2020. november 2-án került sor –, az alperes különböző kereskedelmi partnereinek nyilatkozatát (cég3 Kft., cég4 Kft.) és honlapjainak tartalmát, próbavásárlásról szóló igazolást, illetve magának az alperesnek különböző, az SZTNH előtt folyt nemperes eljárásokban tett nyilatkozatait csatolta.

[8] A II. rendű felperes kérte továbbá annak megállapítását, az alperes azzal, hogy a II. rendű felperessel bizalmi viszonyban állt személy (személy1) közreműködésével megszerzett üzleti titkot felhasználta, 2017 májusától üzleti titoksértést követett el.

[9] Üzleti titoknak a II. rendű felperes kereskedelmi partnereinek adatbázisba gyűjtött adatait, a II. rendű felperes által forgalmazott kutya- és macskaeledel értékesítési áraihoz kapcsolódó, a II. rendű felperes által alkalmazott árképzés lényegi elemeit, ezen belül a bekerülési értékét, a termékek előállításával, csomagolásával és szállításával kapcsolatosan felmerült költségeket, az alkalmazott haszonkulcs mértékét, a különböző haszonkulcsok alkalmazásának feltételeit tekintette. A különböző haszonkulcsokkal összefüggően hivatkozott arra, hogy ezeket a II. rendű felperes és az adott üzleti partner közötti üzleti kapcsolat tartalma határozta meg. Állítása szerint az alperes ezen adatok birtokába értékesítési vezetőjén, személy1n keresztül jutott, aki 2009 és 2015 áprilisa között a II. rendű felperes egyik tulajdonosa volt. Az adatok birtokába tagsági jogviszonyán keresztül jutott, majd azt az alperes rendelkezésére bocsátotta, aki azt 2015 áprilisát követően jogosulatlanul felhasználta. Az üzleti titoksértés tekintetében hivatkozott a Tptv. 4. § (1)-(2) bekezdésére, 86. § (2) bekezdés a) pontjára és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-ára is.

[10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a "C..." elnevezésű termékek, melynek forgalmazására a II. rendű felperes és az alperes közti írásbeli szerződések őt – a "F..." termékekkel együtt – feljogosították, nem váltak be, azok forgalmazásával rövid időn belül felhagyott, azt kizárólag a II. rendű felperesnek bérgyártotta. A "F..." termékek folyamatos gyártását és forgalmazását nem vitatta, hangsúlyozta, hogy a II. rendű felperes és az alperes maguk állapodtak meg párhuzamos forgalmazásban, mely éveken keresztül folyt úgy, hogy más bérgyártó nem szállította a II. rendű felperesnek ezt a "F..." elnevezésű terméket. A "F..." megjelölés és az azt kísérő, száját nyalogató hosszúfűlű kutya tekintetében a bíróság az alperesi szerzői jogi jogosultságok fennálltát megállapította. Az üzleti titoksértéssel összefüggő felperesi előadásokat elnagyoltnak tartotta. A II. rendű felperessel szerződéses megállapodást kötött arra, hogy a II. rendű felpereshez közvetlenül kötődő üzletkörrel ne kössön megállapodást, ami aligha lett volna lehetséges az ügyfélkör pontos ismerete nélkül. Ezt a II. rendű felperes bocsátotta rendelkezésére.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte az I. és II. rendű felperest, hogy egymás közt egyenlő arányban fizessenek meg az alperesnek 2.540.000 forint perköltséget.

[12] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2007 szeptembere és 2012. szeptembere között a II. rendű felperes tulajdonosa volt, 2011 októberétől értékesítési vezetőként munkavállalója is, 2020. szeptember 30. óta újra tulajdonos, egyben ügyvezető is.

[13] Az alperesnek személyi 2010-től értékesítési vezetője, 2017. március 4-től ügyvezetője volt, 2009 augusztusa és 2015 áprilisa között pedig a II. rendű felperesi cég tagja is volt.

[14] 2009 és 2010 között a II. rendű felperes és az alperes között üzleti kapcsolat alakult ki, melynek keretein belül a II. rendű felperes állateledel forgalmazással kezdett foglalkozni bérgyártók, köztük az alperes közreműködésével. Ennek keretében az alperes gyártotta a "C..." elnevezésű macskaeledelt, a II. rendű felperes pedig forgalmazta azokat.

[15] Rövid ideig az alperes is forgalmazott "C..." elnevezésű macskaeledelt. Egyebek mellett az cég1-vel 2012. január 4-én 1.000 csomag "C..." macskatápnak az cég1 kiskereskedelmi egységében történő forgalmazására kötöttek szerződést.

[16] A II. rendű felperes és az alperes között 2016. április 1-jén írásbeli szállítási szerződés jött létre, melynek 4. pontja értelmében az alperes mint szállító vállalta, hogy szárazkutya-, illetve macskatáp termékeit azokon a csatornákon keresztül nem értékesíti, ahol a megrendelő – jelen per II. rendű felperese – élő szerződéssel folyamatos beszállítója saját brand termékeinek ("F...", D..., M...D...). Ezeknek a partnereknek az általuk kiírt saját márkás tenderein az alperes mint gyártó indul.

[17] A II. rendű felperes és az alperes 2016. december 20-i szerződése ezt a megállapodást megerősítette.

[18] A felek között a szállítási szerződés az alperes felmondása folytán 2017 augusztus elején megszűnt. Az alperes 2018. október 19-én és november 22-én több, a II. rendű felperessel üzleti kapcsolatban álló gazdasági társaságnak levelet küldött azzal a tájékoztatással, hogy a II. rendű felperes által forgalmazott "F..." termékek az ő szerzői jogait sértik, és az erre irányuló II. rendű felperesi védjegyhasználat is jogszerűtlen.

[19] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg azt is, hogy az I. rendű felperes javára oltalom alatt áll a 2012. június 14-i elsőbbségű lajstromszám1 lajstromszámú "C..." szóvédjegy, a Nizzai Megállapodás szerinti 31. áruosztályban, egyebek mellett állateledelek termékek vonatkozásában. E védjegy ellen az alperes a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja és 5. § (2) a) pontjára hivatkozással törlési eljárást indított, mely kérelmet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (SZTNH) elutasította.

[20] Az I. rendű felperes javára oltalom állt fenn a 2012. június 14-i elsőbbségi lajstromszám2 lajstromszámú "F..." színes ábrás védjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 31. áruosztályban, kutyaeledel termékek vonatkozásában. E védjegy a "F..." szóelemből és egy, a száját nyalogató foltos, hosszúfülű kutya színes ábrájából állt, mely ellen az alperes a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja, 5. § (1) bekezdés b) és 5. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással törlési kérelmet nyújtott be. Az SZTNH a fenti védjegyet törölte, megállapítva, hogy az oltalom tárgyát képező megjelölés reklám céljára rendelt grafikai mű, az azt elkészítő cég által létrehozott szellemi alkotás, a cég valamennyi szerzői vagyoni jogát módbeli és időbeli korlátozás nélkül a jelen eljárásban alperesre ruházta át, így a védjegyoltalom az alperes szerzői jogába ütközik.

[21] Az SZTNH határozata ellen az I. rendű felperes megváltoztatás iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a Fővárosi Törvényszék 1.Pk.21.210/2021/10. számú határozatával elutasított. E határozatot a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 8.Pkf.25.004/2022/4. számú határozatával helybenhagyta.

[22] Az alperes a megállapított tényállás szerint a II. rendű felperessel párhuzamosan a mai napig folyamatosan forgalmaz "F..." elnevezésű kutyaápot. Az alperes a hivatalhoz 2022. április 22-én benyújtott kérelmében a "F..." színes ábrás megjelölés lajstromozását kérte, a bejelentett megjelölés egy száját nyalogató, hosszúfülű foltos kutyafejet ábrázol, alatta a "F..." szóelem alatt piros színű betűkkel, fehér kontúrral keretezve jelenik meg.

[23] Az SZTNH határozatával a védjegybejelentést elutasította, megállapítva, hogy a védjegybejelentésre rosszhiszeműen került sor. A Fővárosi Törvényszék 3.Pk.20.046/2023/4. számú határozatával a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította, megállapítva, hogy a védjegybejelentés időpontjában az alperes és a II. rendű felperes közötti korábbi kereskedelmi kapcsolat megszűnt. A bíróság kifejtette, hogy bár a szerzői jogi oltalom lehetőséget nyújt az alperesnek, hogy bármely más védjegybejelentéssel szemben fellépjen, arra azonban nem ad lehetőséget, hogy saját szerzői jogára hivatkozva mást, saját márkanéve, brandje használatától elzárjon. A Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.25.554/2023/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyes indokai alapján helybenhagyta.

[24] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján jogi indokolásában döntése alapjaként a Vt. 12. § (1) bekezdését, (2) bekezdés b) pontját, (3) bekezdés b) pontját, 27. § (1) bekezdését, 27. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjait jelölte meg.

[25] Kifejtette, az alperes nem vitatta, hogy a "C..." termékkel a II. rendű felperessel kialakított üzleti kapcsolata elején saját maga is próbálkozott, ezt bizonyítja a közte és az cég1 között létrejött felperes által csatolt megállapodás is, melynek dátuma 2012. január 4-i. Önmagában azonban a csatolt bizományosi szerződés, amely 2012 januárjában 1.000 darab macskatáp értékesítésével bízta meg az cég1-t, nem igazolja, hogy az 1.000 darab macskatáp még 2012. június 14-én is forgalomban volt, figyelemmel a kis mennyiségre, amelyre tekintettel nem életszerű annak feltételezése, hogy azt közel fél évig ne lehetett volna értékesíteni. A "C..." védjegy elleni törlési eljárásban csatolt alperesi nyilatkozatok a védjegybejelentési nap előttiak, a korábbi belföldi használat körében születtek. Az alperes a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjára alapította a törlési kérelmét. Nem állt érdekében így későbbi használati időszakra hivatkozni, a használatot a törlési eljárásban nem tudta bizonyítani.

[26] Az cég1 kisállateledel kereskedés 2018. január 29-i honlap állapotát igazoló iratokat akként értékelte, hogy azokból nem állapítható meg, miszerint a "C..." termékek gyártója és forgalmazója az alperes lenne, a honlap kizárólag arról tesz említést, hogy a alperes neve alperessel a közösen kifejlesztett "G...D..." termékcsaládot forgalmazza. Az cég1 katalógusban éppen a "C..." termékek nem kerültek feltüntetésre.

[27] A csatolt termékspecifikációt és a felperesi okfejtést értékelve azt találta bizonyítottnak, hogy a fájlt 2020. november 2-án létrehozták, ez azonban csak annyit bizonyít, hogy az alperes gyártott ilyen terméket, de arra nincs adat, hogy a termékspecifikációs iratot mikor, illetve milyen eljárásban használták fel, így legfeljebb annak előkészületét képes bizonyítani, hogy az alperes 2020-ban készült ilyen termék gyártására, esetleg forgalmazására.

[28] Jelentőséget tulajdonított annak, hogy noha az I. rendű felperes folyamatos forgalmazást állít, 2012-től azonban egyetlen próbavásárlásról szóló számlát, termékcsomagolást nem nyújtott be a "C..." alperes általi forgalmazása tekintetében.

[29] Mindezek alapján, mivel a használatot nem látta bizonyítottnak, a védjegybitorlást sem találta bizonyítottnak, ezért a keresetet e tekintetben elutasította.

[30] A "C..." esetén a jellegbitorlás megállapítására indult kereseti kérelemről is ugyanezen indokok alapján döntött. Nem találta bizonyítottnak, hogy az alperes 2012 júniusától kezdődően folyamatosan "C..." megjelölésű állateledel termékeket forgalmazott. Igazolt forgalmazás hiányában pedig a Tpv. 6. § és 86. § (1) bekezdés, 86. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján a jellegbitorlás sem állapítható meg.

[31] A "F..." termék forgalmazásával megvalósult jellegbitorlással összefüggően a következőknek tulajdonított jelentőséget.

[32] A II. rendű felperes által csatolt szállítási szerződések, illetőleg az alperesnek a felperesek által nem vitatott előadása szerint a felek szóban, majd ezt követően 2016 áprilisától írásban is párhuzamos forgalmazásban állapodtak meg. Ennek a lényege az volt, hogy az alperes tartózkodik a II. rendű felperes közvetlen üzleti partnereinek megkeresésétől és részükre történő közvetlen értékesítéstől. E területi és személyi korlátok mellett azonban az alperesnek a felek közötti üzleti kapcsolat elejétől módjában állt "F..." terméket forgalmazni. Ez pedig azt jelentette, hogy a "F..." megjelöléssel és az ajkát nyalogató foltos hosszúfülű kutya képével ellátott termékek egyaránt forgalomban voltak a II. rendű felperes és az alperes gazdasági tevékenysége körében is. Tehát 2017 június végéig, a felek közötti szerződéses kapcsolat megszűnéséig mindkét fél jogszerűen forgalmazhatott "F..." terméket.

[33] Bár megállapította a szállítási szerződés megszűnését, jelentőséget tulajdonított annak, hogy a az alperes, aki a "F..." szóelemből és a hosszúfülű, foltos, ajkait nyalogató kutya képéből álló grafikai művet elkészítő céggel a grafikai mű létrehozására szerződést kötött, a szerzői vagyoni jogok jogosultjává vált. A bíróság pedig kimondta, hogy a szerzői jogok nem adnak alapot az adott ábrás megjelölés védjegyoltalomba helyezésére, hiszen a megjelölést egy másik gazdasági szereplő is hosszú ideje saját márkájú terméke megjelöléseként használja. Következtetése szerint azonban ez fordítva is igaz: önmagában az, hogy az adott "F..." ábrás megjelölése a II. rendű felperes brandjének részét képezi, nem lehet akadálya annak, hogy a szerzői vagyoni jogok jogosultja a szerzői jogokból fakadó megjelölés használati jogát gyakorolja, a saját szerzői művét szabadon felhasználja, akár termécsomagolás részeként.

[34] A jellegbitorlás megállapításának tehát részben akadályát képezte a 2017 július végéig tartó időszak, amelyben a párhuzamos használatra tekintettel egyik fél sem állíthatta, hogy a piacon az adott megjelölésből az ő termékét ismerik fel. Az ezt követő időszakra pedig a jellegbitorlás megállapításának az az akadálya, hogy az alperes saját szerzői vagyoni jogai jogosultjaként jogszerűen használhatja az adott megjelölést.

[35] Az üzleti titoksértés megállapítása tekintetében döntését a Tptv. 4. § (1) bekezdésére, (2) bekezdésére és a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésére alapította. Értékelése szerint a II. rendű felperes az árképzéssel kapcsolatos nyilatkozatát csak általánosságban tette meg. Az árképzés II. rendű felperes által alkalmazott módjára és magára arra az adatra, amely az üzleti titkot képezi, nem tett konkrét kijelentést, és azt sem bizonyította, hogy az alperes miként használta azt fel. Önmagában az a felperesi kijelentés, hogy az alperes rendszeresen a II. rendű felperes árai alá ígért, és ezzel jogellenes módon szerzett piaci előnyt, bizonyítékok hiányában pusztán a II. rendű felperes állítása maradt.

[36] A kereskedelmi partnerek ügyféllistája tekintetében pedig a II. rendű felperes a bizonyítási teher körében tett kioktatás ellenére sem igazolta, hogy milyen lépéseket tett a titok megőrzésével kapcsolatosan.

[37] A csatolt bojkott felhívással összefüggően arra utalt, hogy a bojkottfelhívásokat azt követően küldték ki, hogy az II. rendű felperes az üzleti titkot képező ügyféllistát a bírósági iratokhoz csatolta, így azok nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy azokról az alperes korábban az üzleti titok jogellenes felhasználásakor, azok tisztességtelen módon történő megszerzésével szerzett tudomást. A szállítási szerződések pedig kifejezetten az alperes

kötelezettségévé tették, hogy a II. rendű felperes üzleti partnereivel ne keressen üzleti kapcsolatot. E szerződési kötelezettség betartására pedig csak úgy kerülhetett sor, ha az alperes tisztában van az üzleti partnerek személyével, elérhetőségével.

[38] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása és az alperes kereseti kérelmüknek megfelelő marasztalása érdekében. Másodlagosan kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását.

[39] A "C..." védjegybitorlás tekintetében az I. rendű felperes sérelmezte a bizonyítékok értékelését a következőkre figyelemmel.

[40] Az cég1 honlapján, a 2018. január 29-i állapotát mutató dokumentumon a "C..." termék szerepel, emellett a 2019. január 23-i e-mail alapján egyértelműen felperesi termékeket kínáltak értékesítésre. A 2018. május 6-án benyújtott törlési kérelmében pedig az alperes maga hivatkozik "C..." termékek forgalmazására. A 2020. november 2. napján az interneten fellelhető termékspecifikációban saját termékenként hirdette a "C..." termékcsaládot.

[41] A bizonyítékok megfelelő értékelése esetén igazoltnak kellett találni azt, hogy az alperes éveken keresztül megvalósította a "C..." megjelöléssel ellátott termékek folyamatos forgalmazását, és így a "C..." védjegy védjegy- és jellegbitorlását. Hangsúlyozta, hogy az alperes a "C..." védjegy 2018. május 6. napján kelt törlési kérelmének utolsó mondatában akként nyilatkozott, hogy a kérelmező a megjelöléssel ellátott termékeket forgalmazza. A cég1 honlapján található termékkatalógus igazolja, hogy az alperes a 2012. január 4-i bizományosi szerződés alapján még 2018. január 29. napján is értékesítette ezeket a termékeket. Abból a szövegből, hogy a alperes neve-vel közösen kifejlesztett saját gyártású "G...D..." termékcsalád mellett megtalálható szinte a teljes kutyaeledel paletta, az az értelmezés következik, hogy a "G...D..." termékcsalád valóban az cég1 és az alperes közös saját gyártású terméke, azonban a honlapon található többi termék a alperes neve mint forgalmazó kutyaeledel palettája. A termék palettakínálatában fellelhetők a "F...", a „M..D...”, „D...”, valamint "C..." megjelöléssel ellátott termékek is.

[42] Utalt arra, hogy az cég1-nek a felperesekkel nem volt szerződése, vagyis az cég1 úgy forgalmazta a "F...", M..D...", „D...", valamint "C..." megjelöléssel ellátott termékeket, mint az alperes termékeit. Hivatkozott arra, hogy a honlapon található „M..D...", „D..." termékcsalád esetében a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.264/2018/5. számú ítéletével jogerősen megállapította, hogy az alperesnek a bérgyártási szerződés megszűnését követően korlátozott joga sem állt fenn az említett termékcsaládokkal kapcsolatosan, így ennek tükrében a "C..." védjegy vonatkozásában is a Fővárosi Ítéltábla következtetését kellene figyelembe venni.

[43] Hivatkozott a 2019. január 23-i e-mailre, mely szerint az cég1 eladásra kínálta az alperes termékeit a cég5 Kft.-nek. Az eladásra kínált termékek között pedig szerepelt a "F..." termék is. Álláspontja szerint az e-mailben megjelölt "F..." termék megjelöléséből és az cég1 honlapján található terméklistánál az következik, hogy az alperes még 2019 januárjában is forgalmazta a "F..." megjelöléssel ellátott termékeket, amelyek azt is igazolták, hogy az

alperes jogellenesen forgalmazta a "F..." megjelöléssel ellátott termékeket, amelyből levonható az a következtetés is, hogy az alperes a „M..D...”, „D...”, valamint a "C..." megjelöléssel ellátott termékeket is ugyanígy forgalmazta.

[44] Hivatkozott arra, hogy a termékspecifikáción az alperes logója szerepelt, amelyen nagy nyomtatott betűkkel az is szerepelt, hogy az a "C..." termékcsalád termék specifikációja. Ebből egyértelműen megállapítható, hogy az alperes saját terméként tüntette fel a "C..." macskaeledelt még 2020. évben is. Ezt a termékspecifikációt tartalmazó okiratot egyszerű internetes kereséssel megtalálták. Felperesek érvelése szerint nem lehet a terhükre értékelni, hogy azt követően, hogy a bizonyítás megnehezítése érdekében rosszhiszeműen eltávolították az okiratot, eredménytelenül próbálták meg azt rekonstruálni. Álláspontjuk szerint a bíróságnak lehetősége volt szakértői bizonyítást elrendelni, arra azonban nem volt jogszabályi lehetősége, hogy a rendelkezésre bocsátott okirati bizonyíték hiányát negatívan értékelje.

[45] Sérelmezte, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 3. § (5) bekezdésével szemben a bíróság nem határozhatta volna meg, hogy mi az a bizonyíték, amit megfelelőnek tekint (próbavásárlás). A régi Pp. 206. § értelmében pedig a bíróságnak a bizonyítékokat a maguk összességében kell értékelnie, nem pedig a bizonyítási eszközök hiányából kell a tényállást megállapítania.

[46] A II. rendű felperes a "F..." jellegbitorlással összefüggően arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a párhuzamos forgalmazás kérdését, mert minden esetben a II. rendű felperes volt a "F..." termékek egyedüli forgalmazója, a szállítási szerződések hatálya alatt is a II. rendű felperes neve került forgalmazóként feltüntetésre a csomagoláson. Az alperes csak bérgyártóként vett részt a termékek előállításában, igaz a szállítási szerződés fennállta alatt korlátozottan ugyan értékesíthetett "F..." kutyaápolókat, azonban a fogyasztók számára ekkor is a II. rendű felperes jelent meg forgalmazóként, hiszen a csomagoláson forgalmazóként a II. rendű felperes volt feltüntetve.

[47] Az elsőfokú bíróság azt sem megfelelően értékelte, hogy a szállítási szerződések arra adtak felhatalmazást az alperesnek, hogy bizonyos korlátok között értékesítsen "F..." kutyaápolókat, a korlátozás pedig arra irányult, hogy csak olyan üzleti partnere részére értékesíthet "F..." termékeket, akiknek a II. rendű felperes nem beszállítója. Ezzel szemben az alperes szinte csak a II. rendű felperes üzleti partnereinek értékesített "F..." brand termékeket. Egyértelműen megállapítható ezért az alperes szerződésszegése és a megvalósított jellegbitorlás is.

[48] Az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával szemben a szerző szerzői jogából fakadó jogait gyakorolhatja, azonban ez a joggyakorlás nem lehet visszaélésszerű, és nem valósíthat meg jellegbitorlást. Egy ilyen bírósági álláspont nemcsak a felperes érdekét sértené, hanem a fogyasztók érdekeit is.

[49] Hangsúlyozta, hogy a II. rendű felperes a 2012. évi piaci bevezetés óta folyamatosan, megszakítás nélkül intenzíven értékesíti a "F..." száraz és nedves kutyaápolókat. Az értékesítés volumenét az elmúlt tíz évben évről-évre növelte. Közel 8 milliárd forint árbevételt realizált. Hangsúlyozta, hogy az alperes és a II. rendű felperes közötti

megállapodások szerint a "F..." márkanév és a későbbi védjegy az I. rendű felperest, annak használati joga pedig a II. rendű felperest illette.

[50] Külön rögzítésre is került az aláírt szállítási szerződésben, hogy a "F..." a II. rendű felperes saját brand terméke. Kérte figyelembe venni azt, hogy a "F..." védjegy a felpereseket illeti, azt az alperes 2018-ig nem is vitatta. Az a körülmény, hogy az alperest megilletik egy szerzői alkotás tekintetében a felhasználási jogok, nem jelenti azt, hogy jogosult lenne ezen megjelöléssel ellátott más által felépített brand forgalmazására és ezen mást megillető brandet kihasználva azonos termékek forgalmazására.

[51] Álláspontja alátámasztására hivatkozott a jellegbitorlás tekintetében a Kúria Gfv.VII.30.419/2014. számú döntésére, melyben a bíróság megállapította, hogy az összetéveszthetőség megállapítása során nem az áruk egyes jellemzőit kell külön-külön összevetni, hanem a termékek külső megjelenésének a fogyasztóra gyakorolt összbemutatóját kell vizsgálni. A Kúria Gfv.30.116/2013/6. számú határozatában pedig azt rögzítette, hogy jellegbitorlást követ el az, aki a felperes már piacon lévő, ott ismertté vált termékéhez megtévesztésig hasonló termékeket hoz forgalomba. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria Gfv.VII.30.070/2014. ügyszámon folyamatban lévő eljárásában azt a következtetést vontta le, hogy a Tptv. 6. § rendelkezéseinek helyes értelmezése szerint a jellegbitorlás megvalósul azzal is, ha a versenytárs terméke a másik versenytárs ismert termékének jellegzetességeire utalással azt a téves képzetet képes teremteni, hogy a két termék kapcsolatban áll egymással, a másik termék a fogyasztók által ismert termék egyik változata. A feleknek minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a piacon lévő áruik eltérjenek egymástól. Hangsúlyozták, hogy a "F..." ábrás védjegyet az SZTNH elutasította, míg az I. rendű felperes által bejelentett „F... szereti” ábrás védjegy 2023. október 12-én lajstromozásra került az I. rendű felperes javára.

[52] Az üzleti titoksértéssel összefüggően kifejtette, hogy üzleti titokként egyrészt a nagykereskedelmi árakat jelölték meg, amelyek számítási részleteinek felfedése nem szükséges a jogsértés megállapításához. Kiemelte, hogy a nagykereskedelmi árak nem mindenki számára nyilvános adatok. A külső szereplők számára csupán a kiskereskedelmi árak ismertek, az alperes számára viszont a bérnyújtási tevékenysége alapján ismert volt a gyártási ár is. A gyártási ár és a kiskereskedelmi ár egyszerű különbségéből azonban nem következik a nagykereskedelemben alkalmazott ár összege. A nagykereskedelmi ár számos befolyásoló tényező miatt üzleti partnerekként változhat. Az alperesnek lehetősége nyílt arra, hogy az I. rendű felperessel bizalmi viszonyban álló személytől keresztül megismerje a II. rendű felperes által alkalmazott árképzés részleteit, és jogosulatlanul felhasználja őket, megkeresve az ügyféllistából megismert II. rendű felperes üzleti partnereit, és alacsonyabb árat ajánljon, mint a II. rendű felperes.

[53] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte az üzleti titkok megszerzésének körülményeit. A felperesek ugyanis azok jogosulatlan felhasználásával való jogsértés tényének megállapítását kérték.

[54] Az ügyféléadatbázis felhasználásával összefüggően hivatkozott arra, hogy az alperes kapcsolatba lépett a II. rendű felperes üzleti partnereivel már abban az időszakban is, amikor még a II. rendű felperessel üzleti kapcsolatban állt, ezzel is megszegve a köztük fennálló

szállítási szerződéseket. Az alperes ugyan valóban később intézett bojkott felhívást a II. rendű felperes üzleti partnerei irányába, azonban ezt megelőzően is birtokában volt az üzleti titkoknak, ügyvezetőjén, személyln keresztül.

[55] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, utalva az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, a felperesek bizonyítékok felajánlása helyett más eljárásokban tett, kiragadott alperesi félmondatokkal, azokból levont szubjektív következtetésekkel kívánták igazolni állításaikat. A felperesek nem bizonyították, hogy az 1.000 macskatápból 2012. június 14-én még volt forgalomban, azt sem, hogy a II. rendű felperes volt a "F..." termékek egyedüli forgalmazója. Az alperes a tárgyaláson (16. sorszámu jkv.) részletesen ismertette, hogy az együttműködés alapja az volt, hogy az alperes gyártott is, forgalmazott is egyben. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes szerzői jogára és a párhuzamos értékesítésre tekintettel a II. rendű felperes nem állíthatta, hogy a piacon az adott kombinált megjelölésből az ő termékét ismerik fel. A II. rendű felperes nem bizonyította, hogy azok személyét, akikkel az alperes szerződést kötött, egy II. rendű felperestől jogosulatlanul megszerzett, titkos ügyfeladatbázisból ismerte meg. Nem bizonyította azt sem, hogy az alperes mint gyártó azért tudta kedvezőbb feltételekkel kínálni termékeit a forgalmazó II. rendű felperessel szemben, mert titkos üzleti információkat szerzett meg, illetve azt sem, hogy a nagykereskedelmi árak üzleti titkot képeznének. A bojkott felhívással összefüggő hivatkozást is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság.

[56] A fellebbezés nem alapos.

[57] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértést nem követett el, ilyen jogszabálysértést a felperesek a fellebbezésükben sem jelöltek meg. Nem volt indok ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére.

[58] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a bizonyítékok okszerű, ellentmondásmentes, teljeskörű és helyes, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg.

[59] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletével és kisebb kiegészítésekkel annak indokaival is egyetértett.

[60] Az ítéltábla csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a következőket.

[61] A "C..." szóvédjegy bitorlását az I. rendű felperes, illetve a jellegbitorlást a II. rendű felperes arra alapozta, hogy az alperes a védjegyet hordozó áruk jogosulatlan forgalmazásával

valósított meg a Vt. 12. § (1), (2) bekezdés b), (3) bekezdés b) pontjába ütköző és a Vt. 27. § (1) bekezdése szerint védjegybitorló, illetve a Tpv. 6. § szerint jellegbitorló magatartást. Az I., II. rendű felperesek azonban – a bizonyítékokat összességükben értékelve – sem bizonyították, hogy az alperes 2012. június 14. után a védett megjelöléssel ellátott árut forgalmazott. A felperesek fellebbezésében hivatkozott 2019. január 23-i e-mail az cég1 honlapjával együtt sem bizonyítja, hogy az alperes "C..." védjeggyel ellátott terméket forgalmazott. Az e-mailben található felsorolásból ugyanis éppen a "C..." termék hiányzik.

[62] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte elégtelen bizonyítékként a "C..." termékspecifikációját és az alperes nevét tartalmazó 2020. november 2-i honlapot is. A temékspecifikáció arra utalhat, hogy a terméket az alperes gyártóként sajátjának tekinti, arra azonban nem, hogy a 2017-ben indított védjegybitorlási eljárás ellenére azokat 2018-ban a szóvédjeggyel ellátott csomagolásban forgalmazza. Az elsőfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő, okszerű következtetést vont le arra, hogy ez csak a gyártás, a forgalmazás előkészületét igazolja. Nem értékelte az elsőfokú bíróság a felperesek terhére, hogy a honlap nem volt fellelhető, elfogadta, hogy a honlap 2020 novemberében készült, így arra az időpontra lenne képes az előkészület alátámasztására. A felpereseknek azonban a keresetük alapján a forgalmazás tényét kellett volna bizonyítaniuk.

[63] A "F...", „M..D...”, „D...” kutyaeledel és a "C..." macskaeledel termékek csomagolásán szereplő megjelölések szerzői és védjegy jogosultjai nem ugyanazok voltak, az egyes termékek forgalmazásáról sem ugyanolyan szállítási szerződések születtek az alperes és a II. rendű felperes között. Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság azzal, hogy a kutyaeledelkel összefüggő bizonyítékokból nem vont le következtetést a "C..." macskaeledel alperesi forgalmazására.

[64] Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az cég1 honlapján olvasható szöveget is. Abból, hogy a „G...D...” termékcsalád a honlap szerint az cég1 alperessel közösen kifejlesztett saját gyártású termékcsaládja, nem következik sem az, hogy a többi termék az alperes gyártásában készül, sem az, hogy "C..." termékeket úgy értékesített, hogy azokat megelőzően az alperestől vásárolta. A 2012. évi, 1.000 termék értékesítésére utaló bizományosi szerződés a termék szavatossági idejére tekintettel nyilvánvalóan nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az cég1 2018. január 29-én is értékesítette ezeket.

[65] A 2017-ben indult védjegybitorlási per alatt, a törlési eljárásban tett nyilatkozatot az elsőfokú bíróság szintén a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelme nélkül találta elégtelennek a forgalmazás bizonyításához. Az alperes a "C..." termékekkel összefüggően nem állított párhuzamos forgalmazást a perrel érintett időszakra, akként nyilatkozott, hogy ezek forgalmazásával is próbálkozott, de azzal felhagyott. Az elsőfokú bíróság ezekre a körülményekre, és a törlési kérelem indokára (Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja) tekintettel okszerűen értékelte a forgalmazásra utaló eljárási nyilatkozatot akként, hogy az a 2012. június 14-ét követő forgalmazás bizonyításához nem elegendő.

[66] A felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a II. rendű felperesnek az cég1-vel nem volt szerződése, így az ebből a tényből levont következtetések sem alaposak. A felperesek által csatolt 2016. október, november, decemberi számlák (10/F/21) azt igazolták, hogy a II. rendű felperes többször is nagyobb mennyiségű "F..." terméket vásárolt milliók értékben az cég1-től. A 2016. szeptember 6-i felmondó e-mailból és az arra adott felperesi válaszból kitűnt, hogy a II. rendű felperesnek 2016 őszén problémát jelentett a megrendelői igények kielégítése, mert az alperes csak három nappal a leállás előtt értesítette.

[67] Mindezeket a bizonyítékokat összességükben értékelve helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2012 júniusát követő forgalmazást a felperesek nem tudták bizonyítani, és helytállóan utasította el a megjelölés használatának bizonyítatlanságára tekintettel az I. és a II. rendű felperes keresetét a védjegy- és a jellegbitorlás tekintetében is. A felperesek bizonyítékai külön-külön, de összességükben sem voltak elegendőek ahhoz, hogy a bíróság kétséget kizáróan megállapíthassa, az alperes 2012. júniusát követően ténylegesen "C..." megjelölésű termékeket forgalmazott. Az állított forgalmazás bizonyítatlansága a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az I. és II. rendű felperesek terhére esett.

[68] Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a régi Pp. 3. § (5) bekezdését sem. Nem azért volt a védjegy megjelölés használata bizonyítatlan, mert a felperesek nem csatoltak számlákat próbavásárlásról, hanem azért, mert a felajánlott bizonyítékok a használat bizonyításához nem voltak elegendőek. Az elsőfokú bíróság a próbavásárlásból eredő bizonyítékok hiányát annyiban figyelembe vehette, hogy erre tekintettel a felajánlott bizonyítékokkal összefüggő bizonyítási nehézségek nem értékelhetők a bizonyító felek, azaz a felperesek javára.

[69] A II. rendű felperes a "F..." termékeket érintő szerződések értelmezését is alaptalanul támadta. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a 2016. áprilisi és a decemberi szállítási szerződések szövegezése nem teljesen azonos, azonban az elsőfokú bíróság következtetését a 2016. április 1-jei szerződés (10/F/16) érintett 4. pontja és a 2016. december 20-i szerződés (10/F/18.) 4. pontja – a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésében foglalt értelmezési elvet figyelembe véve – teljes mértékben alátámasztja. Nem igazolják ezek a szerződéses rendelkezések, hogy a szerződés alatt a II. rendű felperes kizárólagos forgalmazó lett volna. Éppen ellenkezőleg: a szerződések 4. pontjának megfogalmazásaiból az következik, hogy az alperes korlátozta magát akként, hogy az általa gyártott "F..." terméket a II. rendű felperes megrendelőinek nem értékesíti (legfeljebb a megrendelők saját márkás tenderein mint gyártó indul), illetve más disztribútoron keresztül nem szolgálja ki ezeket a megrendelőket a szállítási szerződés fennállása alatt. Nem volt elzárva így az alperes attól, hogy a II. rendű felperes megrendelői körén kívüli ügyfeleknek "F..." terméket "F..." megjelölésű csomagolásban értékesítsen. A II. rendű felperes nem bizonyította azt sem, hogy az alperes által gyártott és más gazdasági társaságok által forgalmazott "F..." megjelölést hordozó árukon a II. rendű felperes szerepelt forgalmazóként. Az alperes esetleges szerződésszegése, tehát az, hogy a II. rendű felperes megrendelőinek (ügyfeleinek) is értékesített a szállítási szerződésben vállalt kötelezettség ellenére, a jellegbitorlás szempontjából közömbös.

[70] A Tptv. 6. §-a értelmében tilos valamely terméket a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel előállítani, forgalmazni vagy reklámozni, továbbá olyan nevet, árujelzőt vagy egyéb megjelölést használni, amelyről a versenytársat, illetve annak termékét szokták felismerni.

[71] Kétségtelen, hogy a "F..." ábrás megjelölés szerzői vagyoni jogosultja az alperes volt, ez önmagában a jellegbitorlás tényét a Tptv. 6. §-a alapján nem zárta volna ki. Az alperes azonban a 2017. július végéig fennálló együttműködés idejére igazolta, hogy a termékeket mindketten jogszerűen forgalmazhatták, az alperes továbbá a termékek gyártója is volt. A Tptv. 6. §-a alapján a jellegbitorlás megállapításának feltétele, hogy a fogyasztók a termékről általában a II. rendű felperest vagy termékét ismerjék fel, és ne másnak a termékét. Miután az együttműködés megszűnéséig, 2017. július végéig huzamosabb ideig mind az alperes, mind a II. rendű felperes jogszerűen forgalmazhattak és forgalmaztak, a II. rendű felperes nem bizonyította, hogy a "F..." termékről a fogyasztók a II. rendű felperest, vagy valamely termékét ismerték volna fel és nem az alperest vagy annak valamely termékét. A II. rendű felperes által csatolt értékesítési mennyiségből és az alperes és a II. rendű felperes közötti szállítási szerződésekben foglalt, brandet érintő megállapodásaiból sem vonható le ilyen következtetés. Az ítéltábla ezzel összefüggően utal arra, hogy az cég1 mint szállító és a II. rendű felperes mint megrendelő között "F..." termékek szállításáról szóló 2016. évi számlák a párhuzamos forgalmazás tényét is kellően alátámasztották. A szállítási szerződések 4. pontja pedig az előzőekben kifejtettekre tekintettel cáfolta azt is, hogy a II. rendű felperes és az alperes között korábban bérgyártásra irányuló megállapodás volt, illetve hogy az alperes a II. rendű felperes engedélye alapján gyártott a szállítási szerződések hatálya alatt "F..." termékeket.

[72] A II. rendű felperes fellebbezésében idézett kúriai eseti döntésekkel tényazonosság nem áll fenn, azok tényállása a perbelitől jelentősen eltér. Azokban az ügyekben nincs adat arra, hogy korábban a peres felek párhuzamosan forgalmazták volna ugyanazt a terméket, illetve egyikük a termék gyártója lett volna.

[73] Az, hogy a II. rendű felperes javára utóbb, az alperes által elismerten használt megjelöléstől eltérő, "F..." elnevezést tartalmazó ábrás megjelölést lajstromozott az SZTNH, a jellegbitorlás megállapítása szempontjából közömbös. E védjegyjogosultság nem igazolja, hogy a fogyasztók általában a II. rendű felperest vagy termékét ismerték fel az alperes "F..." ábrás megjelöléséről. Az ezzel összefüggően előterjesztett védjegyokirat ezért a II. rendű felperesre kedvezőbb határozat hozatalára nem alkalmas, a régi Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem megengedhető bizonyíték.

[74] Az elsőfokú bíróság az üzleti titoksértés hiányát maradéktalanul helytálló indokolással állapította meg, ezért ítéletének helyes indokaira a másodfokú bíróság azok megisméltése nélkül csak visszautal.

[75] Az árképzés tekintetében a II. rendű felperes által előadottak alapján sem a Ptk. 2:47. § (1) bekezdése szerinti üzleti titok tárgyát képező konkrét ismeret, sem az üzleti titok felhasználása nem állapítható meg. és az sem, hogy az alperes konkrétan mikor, melyik ajánlatban ígért a II. rendű felperes árai alá, továbbá, hogy miből lehet arra következtetni, hogy alperes a személyl által megszerzett, valamely titokban tartott árképletet, nagykereskedelmi árképzést felhasználva, és nem jogszerűen megszerzett piaci ismeretei, értékesítési igazgatóként szerzett tapasztalatai alapján adott árajánlatot.

[76] Az elsőfokú bíróság a per alatt keletkezett bojkott felhívás listáját is okszerűen értékelte elégtelen bizonyítéknak. A régi Pp. 206. § (1) bekezdés sérelme nélkül vonta le azt a következtetést is, hogy nem igazolt, milyen lépést tett a II. rendű felperes az alperessel szemben az ügyféllista titokban tartása iránt. Különösen arra tekintettel, hogy a köztük létrejött szállítási szerződés 4. pontjában írtak alapján az alperesnek ismernie kellett, hogy a felperesnek kik azok a megrendelői, akikhez "F..." megjelöléssel ellátott terméket szerződésszerűen nem szállíthat.

[77] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[78] Az I., II. rendű felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla az I., II. rendű felpereseket a régi Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1), (2) bekezdése alapján kötelezte egyenlő arányban az alperes összesen 600.000 forint + áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíja mint másodfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi díj megállapításánál a másodfokú bíróság figyelembe vette az alperes által csatolt díjmegállapodást, azonban a meghatározatlan pertárgyértékre és a másodfokú eljárásban szükséges ügyvédi munka mennyiségére figyelemmel azt a rendelkező részben foglaltak szerint mérsékelte.

Budapest, 2024. április 23.

Dr. Höbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s. k.
k.

Dr. Szabó Csilla s.

előadó bíró

bíró

